वनवासाय जगतीपतेः स्वस्यानुज्ञामनुमतिंप्रतीक्षमाणं प्रार्थयमानं॥ अव्ययं लेशतोपिविषादरहितं राघवंप्रेक्ष्य उवाच ॥ २५॥ हेराघव यतोहं कैकेय्यावरदानेनमोहितो निरुत्तरतया शोकपरवशोजातोऽतोराज्यानर्हः अतोमांनिगृह्यबध्वाऽयोध्यायां त्वमेव स्वभुजवैभवेन राजाभव प्रदत्तमभिषेकंसमापयेतियावत्॥ २६॥ २७ ॥ भवान्वर्षसहस्रायपतिर्भवतु अतःपरमप्यनेककालंराजाभवेत्यर्थः ॥ त्वयायोवरोदत्तः तंअनृतंकर्तुं अहंनयोग्यस्तवनरकपातप्रसंगादतोहमरण्येवत्स्यामि मेराज्यस्यकांक्षिता इच्छान

प्रतीक्षमाणमव्यग्रमनुज्ञांजगतीपतेः॥ उवाचराजासंप्रेक्ष्यवनवासायराघवं॥ २५॥ अहंराघवकैकेय्यावरदानेनमोहितः॥ अयोध्यायांत्वमेवाद्यभवराजानिगृह्यमां॥ २६॥ एवमुक्तोनृपतिनारामोधर्मभृतांवरः ॥ प्रत्युवाचांजलिंकृत्वापितरंवाक्यकोविदः॥ २७॥ भवान्वर्षसहस्रायपृथिव्यानृपतेपतिः॥ अहंत्वरण्येवत्स्यामिनमेराज्यस्यकांक्षिता॥ २८॥ नवपंचचवर्षाणिवनवासेविहृत्यते॥ पुनः पादौगृहीष्यामिप्रतिज्ञांतेनराधिप॥ २९॥ रुदन्नार्तःप्रियंपुत्रंसत्यपाशेनसंयुतः॥ कैकेय्याचोद्यमानस्तुमिथोराजातमब्रवीत्॥ ३०॥ श्रेयसेवृद्धयेतातपुनरागमनायच॥ गच्छस्वारिष्टमव्यग्रःपंथानमकुतोभयं॥ ३१॥ नहिसत्यात्मनस्तातधर्माभिमनसस्तव ॥ सन्निवर्तयितुंबुद्धिःशक्यतेरघुनंदन॥ ३२॥ अद्यत्विदानींरजनींपुत्रमागच्छसर्वथा॥ एकाहंदर्शनेनापिसाधुतावच्चराम्यहं॥ ३३॥ मातरंमांचसंपश्यन्वसेमामद्यशर्वरीं॥ तर्पितःसर्वकामैस्त्वंश्वःकाल्येसाधयिष्यसि॥ ३४॥ ॥ २८॥ प्रतिज्ञांते प्रतिज्ञासमाप्तौ तेपादौ गृहीष्यामीत्यन्वयः॥ २९॥ कैकेय्या अद्यैवगमनमनुमन्यस्वेतिमिथोरहसिचोद्यमानः॥ ३० ॥श्रेयसे परलोकहिताय वृद्धये इहलोकेभ्युदयाय अरिष्टं पापदुःखभिन्नंपुण्यं सुखंचतेऽस्तु अव्ययःसन् अकुतोभयं पंथानं गच्छस्वेत्यार्थः ॥ ३१॥ सत्यात्मनः सत्यप्रतिष्ठितस्वभावस्य॥ धर्माभिमनसः धर्मसंपादनाभिनिविष्टमनसः॥ ३२॥ प्रातरेव कैकेय्याप्रस्थितस्य मात्राद्यनुनयदानादिना आचतुर्थप्रहरंव्यापृतस्य तुर्ययामे राजानुमत्यर्थमागतस्य राज्ञा तत्कालसमीपमेव प्रवत्स्यमानरजनीसहवासःप्रार्थ्यते॥ अद्येत्यादि॥ इदानीमितिसमीपलक्षकं रजनीमावस सर्वथामागच्छ किमर्थंतत्राह चरामि त्वयासहभोक्ष्यामि ॥३३॥ साधयिष्यसि गमिष्यसि ॥ ३४ ॥